

стала актуальною проблема позовів безпосередньо до виробників авіаційної техніки у випадку авіапригод з технічних причин. Так само виникають питання і про відповідальність органів управління повітряним рухом. У міжнародному праві ці проблеми не врегульовані.

Література:

1. Малеев Ю. Н. Конвенция для унификации некоторых правил международных воздушных перевозок / Ю.Н. Малеев // Московский журнал международного права. – 2001. – № 1. – С. 311-313.
2. Повітряний кодекс України від 19.05.2011р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № № 48-49. – с. 2024, стаття 536.
3. Чиказька конвенція про міжнародну цивільну авіацію 1944 р. [Електронний ресурс] / Сайт Мега – НАУ. – Режим доступу: www.nau.kiev.ua/nau10/ukr/doc.-php?code=z0044-06.
4. Міжнародні стандарти та рекомендована практика. Видача свідоцтв авіаційному персоналу. Додатки до Чиказької конвенції про міжнародну цивільну авіацію, 1944 р. [Електронний ресурс] / Сайт Мега – НАУ. – Режим доступу: www.nau.kiev.ua/nau10/ukr/doc.php?code=z0044-06.

УДК 341.824

Шкільняк Я.С.,
студент,

Юридичний факультет,
Національний університет державної податкової служби України, м. Ірпінь
Науковий керівник – Калганова О.А., к.ю.н., доцент, завідувач кафедри теорії та історії держави і права

ПРИНЦИП ЗАКОННОСТІ В СИСТЕМІ ПОВІТРЯНОГО ПРАВА УКРАЇНИ

Дослідження впливу принципів права на формування галузі повітряного права України дозволить глибше зрозуміти діалектику розвитку права, шляхи його удосконалення, дасть можливість усвідомити значимість стійкості у збереженні правових елементів, укорінених у системі повітряного права України. В системі загальноюридичних принципів ми можемо зустріти поняття принципи законності, які розкривають норми повітряного права України. Принцип законності має свої ознаки у системі повітряного права України. До цих принципів можна віднести:

1) принцип законності є фактором суворого додержання та реалізації правових норм усіма суб'єктами правовідносин, у тому числі і учасниками відносин у сфері цивільної авіації;

2) регламентація відносин у сфері повітряного простору відбувається в чіткій відповідності як з чинним законодавством України, так і міжнародними нормами права;

3) даний принцип забезпечує правову стабільність та системність нормативного регулювання вищезгаданих відносин;

4) принцип забезпечує якість нормативно-правових актів, які регулюють цей вид суспільних відносин, запобігає їх суперечності та автономності.

Принцип узгодженості елементів у системі і структурі повітряного права є одним із найхарактерніших для системи права країн романо-германської правової сім'ї.

Принцип юридичної рівності відіграє важливу роль у системі повітряного права України. Неабияку роль відіграє спеціальний принцип, який відіграє найважливішу роль у галузі права. Інтеграційною основою повітряного права України, як цілісної системи, є системоутворюючі принципи, що формують правовий статус повітряного простору як суверенної території української держави. Для галузі повітряного права притаманні такі спеціальні принципи: принцип суверенітету держави на повітряний простір над її територією; принцип взаємності при наданні державами комерційних прав на використання національного повітряного простору; принцип екологічного захисту повітряного простору України, принцип пріоритету охорони життя і здоров'я людини, принцип охорони та раціонального використання атмосферного повітря, принцип "забруднювач платить", принцип платності використання повітряного простору для авіап перевезень та інші. З огляду на зазначене вище, можна зробити такі висновки:

- принципи права, наповнені органічною раціональністю та справедливістю безвідносно їхньої приналежності до тієї чи іншої галузі права послужили базою для розробки нових законодавчих актів, стали ключовим елементом розвитку правовідносин у сфері повітряних правовідносин;

- сутнісна роль та значення принципів як відправних ідей існування повітряного права, що розкривають найважливіші закономірності і підвалини системи права у зв'язку з формуванням та розвитком загальноєвропейського права, зростатимуть, оскільки вони є спільними для всіх західноєвропейських держав.

Література:

1. Берман Г. Дж. Право і революція. Формування західної традиції права / Дж. Г. Берман.— К. : IRIS, 2001.— 652 с.
2. Колодій А. М. Принципи права України: Монографія / А.М. Колодій.— К. : Юрінком Інтер, 1998.— 208 с.
3. Дигесты Юстиниана / Пер. с лат.; Отв. ред. Л. Л. Кофанов.— М. : Статут, 2002.— 584 с.
4. Тихомиров Ю. А. Курс сравнительного правоведения / А.Ю. Тихомиров.— М. : Издательство НОРМА, 1996.— 432 с.
5. Законодавча діяльність: Словник термінів і понять / За ред. акад. НАН України В. М. Литвина.— К.: Парламентське видавництво, 2004.— 344 с.
6. Давид Рене Основные правовые системы современности / Пер. с фр. и вступ. ст. В. А. Туманова.— М. : Прогресс, 1988.— 496 с.
7. Колпаков В. К. Адміністративне право України: Підручник / В.К. Колпаков.— К. : Юрінком Інтер, 2001.— 752 с.

РОЗДІЛ 3 КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ТА ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ В ГАЛУЗІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

Вступ

Поняття безпеки транспорту, як і поняття транспорту настільки широке, що навряд чи доцільно об'єднувати в одному науковому заході всі види посягань на правила безпеки руху або експлуатації таких різних видів транспорту, як залізничний, водний і повітряний. Їх об'єднує лише те (і в той же час відрізняє від інших видів транспорту, наприклад, автомобільного), що всі вони використовуються для переміщення великої кількості людей. Правила ж їх експлуатації чи безпеки руху дуже відрізняються одні від інших, як і нормативна база, яка встановлює і регулює ці правила. Саме тому злочини проти безпеки авіації слід виділити в окрему групу, хоча б на рівні родового об'єкта транспортних злочинів.

Сьогодні в кримінальному праві України дуже мало наукових досліджень щодо кримінальної відповідальності за порушення безпеки польотів, спостерігається певна неузгодженість в розумінні окремих нормативних конструкцій повітряного і кримінального законодавства, що потребує подальшої розробки цієї проблематики.

У зв'язку з цим, виникає необхідність окремого осмислення та обговорення таких питань: бланкетності диспозиції в юридичних складах злочинів проти безпеки руху та експлуатації транспорту; визначення суб'єктного складу цієї групи однорідних злочинів та правового становища членів екіпажу, диспетчерів, інших осіб, які обслуговують транспортні засоби та забезпечують безпеку польотів. Потребує науково-практичного коментування ст.276-1 КК України, яка була внесена до КК України Повітряним кодексом України, що слід вважати певним порушенням порядку внесення змін до законодавчих актів.

В ході обговорення теми секції здійсненні дослідження злочинів проти безпеки руху та експлуатації транспорту, проведено аналіз регулятивного законодавства в цій галузі, вивчено механізм кримінально-правової охорони безпеки людини під час авіаперевезень, деталізовано соціальні та правові підстави криміналізації окремих суспільно-небезпечних діянь в сфері убезпечення транспортних перевезень.